

[Ivar Hansen]

påvise rationaliseringsgevinster og en mere rationel drift i det hele taget ved oprettelse af en så stor statslig mastodont. Men jeg tror nu i og for sig ikke, at det er de vigtigste argumenter imod indførelse af et enhedstelevæsen, hvis man i øvrigt ville gå ind på en sådan tanke.

Med hensyn til de personalemæssige problemer, som ministeren vender tilbage til nogle gange i redegørelsen, kan vi da meget vel se, at det kan være et organisatorisk spørgsmål, men vi finder anledning til at slå fast, at det jo ikke er et område, som bliver mindre i fremtiden – det skulle i hvert fald ikke gerne blive det. Det skulle gerne være et område – det kan vi jo også se – hvor der viser sig en række tekniske muligheder de næste tyve år, som vi måske næppe kan forestille os i dag, hvis vi har råd til at udnytte det, hvis vi har lyst til at udnytte det, hvis vi prioriterer på den måde. Derfor forudser vi, at der sker en vækst i antallet af mennesker, der skal være beskæftiget.

Jeg havde lejlighed til sammen med andre medlemmer af folketingets trafikudvalg sidste mandag at deltage i et møde, som blev afholdt af administrationsforeningernes repræsentantskab under teleselskaberne, hvor bl. a. en så anerkendt økonom, i hvert fald inden for fagbevægelsen, som Steffen Møller fra Dansk Metal sagde: det kan blive et problem overhovedet at skaffe tilstrækkelig kvalificeret mandskab inden for dette område i årene fremover.

Efter vores opfattelse vejer de argumenter, ministeren her nævner, selvfølgelig til, men vores væsentligste anke imod et enhedstelevæsen i Danmark er, at det af mange grunde er uklogt at etablere et så stort mastodontforetagende under én hat. Vi finder, at tiden er løbet fra noget sådant. Der er ingen tvivl om, at en sådan mastodont ville blive alt for sårbar i mange henseender. Selv om man skal være varsom med at drage sammenligninger, har vi et vist erfaringsgrundlag. Jeg ved godt, at man ikke umiddelbart kan sammenligne problemerne, eksempelvis ved Københavns postterminal, med de problemer, der ville kunne opstå inden for en televirksomhed af dette omfang, men alligevel. Jeg vil gerne generelt advare imod, at man samler vitale samfundsfunktioner i en så koncentreret form.

Jeg vil i den forbindelse heller ikke se bort fra det, ministeren selv nævner i sin redegørelse sp. 6521:

»Det er i det ret omfattende rapportmateriale videre anført, at dansk telefoni med alle kendte beregningsmetoder er placeret blandt de billigste i verden. Det synes således dokumenteret, at den omstændighed, at televæsenet her i landet væretages af flere adskilte virksomheder, ikke har været nogen hindring for, at dansk televæsen teknisk og økonomisk befinder sig helt på tilfredsstillende niveau.«

Man fristes til at sige: ja netop derfor. Derfor finder vi, at netop ministerens egne ord er den bedste argumentation for, at man ikke skal gå ind i et sådant projekt, og vi er tilfredse med, at ministeren er kommet til den samme konklusion. Det må vel i og for sig give ret gode løfter om mulighederne for et bredt politisk samarbejde i folketinget omkring løsningen af den sag, som kan bidrage til fornøden arbejdsro inden for televirksomhederne og også bidrage til, at det fornødne udviklingsbehov kan blive dækket inden for dansk televæsen. Jeg tænker her selvfølgelig på de beslutninger, der nødvendigvis må tages for at sikre en videre teknologisk udvikling.

Så vil jeg gerne nævne et andet forhold. Ministeren siger, at det er en kendt sag, at telefonsynet nok hidtil ikke har fungeret alt for godt, i hvert fald ikke fungeret på en sådan måde, at man i tilstrækkelig grad har fået løst de samarbejdsspørgsmål og de samordningsproblemer, der i øvrigt altid vil være, når flere selskaber inden for det samme felt skal operere sammen. Jeg kan da bekræfte, at der immervæk har været problemer, det er der ingen grund til at lægge skjul på, bl.a. af rent organisatorisk art, på grund af den struktur, der er i forholdet mellem ministeriet og dets forskellige departementer. Der kan siges en hel del ting i den forbindelse.

Når ministeren mener, at en mulighed vil være at oprette – det antydes i hvert fald navnemæssigt – et statens teleråd, så vil jeg godt sige, at nu er det jo altså ikke et nyt, skal vi sige teknologivurderingsråd, vi skal have oprettet. Nu er det ikke et nyt stort departement, vi skal have oprettet. Vi skal i hvert fald gerne sikre, at vi kan bevare den dynamik, der ligger i de nuværende selskaber. Vi vil i hvert fald gerne sikre, at et sta-